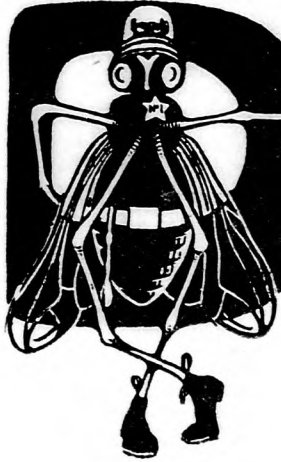

VOL. 18. ÉV.

No. 19 szám.

DETROIT, MICH.

DONGÓ

Published and distributed under permit (No. 425), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Detroit, Mich. — By order of the President, A. S. Burtson, Postmaster General.

1920 október 1.

A BÉKE OROSZORSZÁG ÉS A SZÖVETSÉGESEK KÖZÖTT

A bécsi "Kikeriki"ből.

— Kössünk békét, mert szükségem van egy új bőrre.

VEGYES HIREK

A magyar nemzetgyűlés egy részének mégis csak van szíve. A magyar földre újból beköszöntött a civilizáció fokmérője: a deres. Sőt annyira van szívük a derék törvényhozóknak, hogy csak úgy meztláb osztódik ki a mogyorófa hajtása, mert drága a — posztó.

A corki pogármester még mindig bírja a koplalást, pedig hetek óta nem evett. Ennek az ájris urnak valamelyik ősapja bizonyára magyar író volt. Így azután benne van a véreben a koplalásra való rátermettség.

A franciák szörnyű barátságba keveredtek a magyarokkal. A nótta végén majd sóhajthatnak a magyarok: "Ments meg, uram, a barátaitól!"

A Ford gépkocsik ára olcsóbb lett és nagy az öröm az országban. Ha soká így tart, akkor vasárnaponként egy-egy Ford kocsit főz meg levesnek a szegény ember a drága — tyúk helyett.

Zsatkovics urnak, a ruthének tejfeles száju "kormányzójának" utilaput kötötték a talpára, mert nagyon is ragaszkodott a mondáshoz, hogy "ne tudja a bal kezéd, mit csinál a jobb."

A new yorki tőzsdét, a hatalmas pénzisten templomát, fel akarták robbantani valami eszelősök és elpusztult egy esomó ártatlan ember. Szóval: a pénzisten mindig ártatlan emberek husán él.

Besztercén alaposan megrakták a cseh "zsupánt". De azért gavallérosan bántak vele a magyarok, mert nem akarták, hogy megsántuljon és így csak a fejét ütötték.

Panaszkodnak egyesek, hogy Magyarországon sok embert itéltek akasztófára. De hát valamit csak kell tenni a szerencsétlen országért. Már pedig régi igazság, hogy szerencsét hoz az akasztott ember kötele.

A Dongó potyaolvasóinak és hátralékosainak szívből kívánjuk, hogy mielőbb dalolják el nekik Magyarországon at a nótát, amely így kezdődik: "Deres a fü..."

FÖLDIKÉM!

Legyen teneked minden napod igazi "hosszunap", ha potyán olvasod a Dongót!

Boldog ország...

*Boldog ország, áldott ország
Lett immáron Magyarország:
Örömtüztől mosolyognak
A nemrégén siró orcák.
Öröm okát ne keresd!
Éhes népnek, rongyos népnek
Pótlásául szűk kenyérnek
Felkínálják a — derest.*

*Az ősrégi dicsőségnek
Uj máglyái lánggal égnék...
Hosszu sornyi évek óta
Búsan szólt a magyar nóta,
De mostan a víg járja:
A magyar már mosolyoghat,
Ha ráhúzzák a botokat
A — püspökfalatjára.*

SZEMELVÉNYEK

Péterfy Tamás munkáiból

Nyomorultabb az ember a féregnél, mert ott is rág, ahol nincs mit rágni.

Aki magát a sorsra bízta: esztelen, aki a sorsát meghatározza: balga.

Nincs olyan sebes lomhaság, melyet a szegénység utól ne érne.

Meghalni csak egyszer tudunk, de temetni minden nap temethetjük — a reményt.

Az emberek a nagy eszmék előtt — ritkán, a nagy vagyon előtt — mindig meghajolnak.

Minden marha nagy marha, ha nincs mellette nagyobb!

Mielőtt hosszú életért imádkozol gondold meg, hogy mennyit lehet szenvedni egy rövid perc alatt!

Ha tudnám, hogy a mennyi jövő élet ennek a mostani nyomornak lesz a folytatása: lemondanék az üdvösségről.

A mai kor nagyemberei beszélnek ott, ahol tenni kellene és szereznek ott, ahol áldozatra volna szükség.

A munkás és a nagy ur között csak az a különbség, hogy míg az elsőnek a keze kemény és a szíve lágy, addig a másodiknak szíve kemény és a keze lágy.

SZÁLLÓIGÉK

KÖRUTAT tett a kálvinista esperes, ki ről az a hír járta, hogy a kákán is esomót keres és szörnyen faggatta a jámbor papokat, akik utjába estek. Nem lévén egyéb dolga, mint azon törni a fejét, hogy kit hogy akaszthasson meg — mindig tele voltak kérdésekkel, mik annyiban különböztek a találós meséktől hogy megfejtésüket maga sem tudta.

Egyikbe azzal kötött bele hogy milyen fa volt az a szittim-fa amiből Nőé a barmkáját készítette? Másikba azért kapcsozott hogy édes volt-e vagy sós az a manna, amit a zsidók a pusztában ettek? Majd meg az volt a baja, hogy Ábrahám idejében kinek a képe volt a zsidók pénzén?

Egyszer betér a csegei paphoz, s elfogva a jó embert, ily furfangos kérdést intéz hozzá:

— Hát tisztelendő uram, mondja csak, mivel keresztelne, ha víz nem volna?

A Tisza akkor éppen úgy ki volt áradva, hogy az egész környék tengervíz alatt fektült s a ludak uszkáltak a paplak sövénye előtt.

— Nézze kigyelmed, nagytiszteletű uram, mondá a pap — vízünk van hála Isten elég.

— Igen, de ha nem volna?

— Bizony jó volna, ha nem volna; de mikor ott is van, ahol nem kellene.

— Igen, igen! de hát tegyük fel, ha éppen nem volna?

— De nem tehetjük fel, mert éppen kapum előtt folyik a Tisza.

— És hát ha a Tisza nem volna?

— Akkor meritenénk a kuthól.

— Ugyan értsen meg kigyelmed: ha az egész világon nem volna semmi víz, mivel keresztelné a szülötteket?

— Megkeresztelném őket borral.

— És hátha bor sem volna?

A pap szemébe nézett az esperesnek.

— De uram ha bor nem volna, nem is lennék én akkor csegei pap.

Hajduban azóta ha valaki nagyon szereti a bort, ezt mondják róla:

— Ez se lenne csegei pap bor nélkül.

Maig is híres szórakozottságáról a bihari református pap. Udvarhelyre megyen egyszer, hogy fiát vakációra haza hozza a kollegiumból, találkozik a kántora fiával, ki szintén vakációra haza kíváncsított.

— Na fráter hát haza vigyelek?

— Instálom a tisztelendő urat.

— Jól van, jól, — azzal felülteti a fiut, haza hajtát s csak otthon veszi észre, hogy saját fiát Udvarhelyt felejtette.

Biharban ha valaki nagyon feledékeny, ezt mondják róla:

— Ez is otthagyná a fiát, mint az egy-szeri pap.

MAGYAROM!

Már a szüret is itt van, hát a te betegeid hol vannak?!

VIDÉKI KRÓNIKA

BUFFALOBAN nagy lagzi volt, amelyre meghívták az egész magyarságot. A lagzinak nemesak neve, hanem leve is volt. Jutott még az árva gyerekek is, nemcsak azoknak a vendégeknek, a kiknek sarokban a helyük. Mikor pedig a cigányok ráhúzták, hogy "asszony szeresd az uradat", hát alig győzték "kidampolni" a tányérból a pénzmagot. A menyaszszony-tánc után még egy kiesít összeverték a bokájukat és azután ment kiki nyugovóra. A fiatal pár is visszavonult, de valami rossz máju ember holmi csengőket és kolompokat akasztott az ágyban a "springek"-re és a járókelők azt hitték, hogy a nyáját hajtják ki a legelőre.

Hammondon nagyon bátor volt az egyik miszisz és elhatározta, hogy offenzívát kezd a szomszéd miszisz ellen. Összebeszélt egy másik bátor miszisszel és elhatározták, hogy korán reggel meglesik az ellenséget, amikor a tyukokat eteti. Meg is lesték és olyan lármát esaptak, hogy a tyukokat féltő kakas ijedten szállt föl a kerítésre. A szomszéd miszisz azonban rá se hederített a lármaára, a miért még dühösebb lett a bátor miszisz és odament a kerítéshez, hogy átszól az ellenségnek. Csak hogy akkorra már bement a szomszéd miszisz és az offenzívással szemben csak a kakas állt a kerítésen. Talán meg is bóbázta volna a bátor misziszt a kakas, ha az közben meg nem fujja a takarodót.

Newarkon az egyik bodit nagyon bosszantotta, hogy a miszisz mindenkire jó szemmel néz, csak épen őrá nem. Lassankint megmagyarázták azután a bodinak, aki igen fukar volt, hogy nem lehet csak úgy potyán eljutni Európába. Neki is gyürkőzött a bodi és vett egy tehenet a miszisznek száz dollárért. Gondolta, hogy a tehen is letejel, meg a miszisz szíve is meglágyul. Hát úgy is lett egy darabig, de mikor a tehen megborjazott, a miszisz girárét mondott a bodinak és kijelentette, hogy neki csak a tehen kellett és nem a bodi. Most azután úgy bámul a bodi, akáresak a borju az új kapura.

Banningtonban a bodik alaposan beszedegettek a ködmönléből és akkor azután megkezdődött a virtuskodás. Természetes, hogy a katonádsdi is elő jött s az egyik volt katona rászólt a másik bodira, hogy fogja be a száját, mert aki nem volt katona, nem tud az semmit. A másik bodi erre visszavágott, hogy "jó lesz befogni a bagólesőjét, mert raducében kiváltom a sífkártyáját." Erre azután kapta is magát a bodi és ment az "aptészre" a pipáért, hogy így szaporábban köpködhessen. A volt katona bodi azt gondolta, hogy a "lebolberért" megy és úgy megijedt, hogy hirtelen magára zárta az ajtót és a Pilátusnak sem akarta kinyitni, pedig a másik bodi már vígan pipált az asztal mellett és eszébe nem volt, hogy tőle reszket a volt katona.

Konvenciósi miegymás

(A Passaic Magyar Közérdekű Szövetség konvenciójáról.)

A Szövetség öreg kurucai ismét összejöttek a szövetség ügyének megvizsgálása végett és igen meg voltak elégedve a Szövetség fejlődésével.

A konvenció elnöke ismét az öreg Czingili volt, akinek egyéb érdemei mellett az a legfőbb érdeme, hogy elnöki kalapácsra nincsen szüksége: ő győzi az öklével.

A konvenciósi beszédeknek 50 százalékát az öreg Mokray mondta. A delegátusok nagyon csudálkoztak, hogy mi ütött az öreghez, hogy annyi sokat povidál? És csak nagysokára tudták meg, hogy új arany fogakat csináltott és azokat akarta mutogatni.

Kiszólások:

1. *Ezt a dolgot jól meg kell kutatni.*

2. *Én azt már elmeséltem.*

3. *Ezt csak véletlenül csesztettem ki.*

4. *Egy kis szót kérek, elnök ur!*

5. *A jegyző ur ezt már alaposan kivilágította.*

6. *A tükár az anyja a Szövetségnek.*

7. *Én belém egy ösztön jött.*

Bencez János

— Hová megy, magyar pajtás?

— Hát megyek Clevelandba, mert ott lakik Misky András, aki házakat, lotokat, farmokat és üzleteket vesz, elad és cserél. Tőle akarok egy takaros házat, vagy farmot. Az atreca:

MISKY ANDRÁS

3049 East 116 St., Cleveland, Ohio

Telefon: Garfield 9043 J.

Ha otthon nincs, úgy keresse fel a

Buckeye Road 8935 sz. alatt

MUFFOL MISKA főburdos szavatai

BOTOZNI fognak a zókontriba még pedig nem ruhába, de csak úgy mezitláb. Hát mondok szeretnék bejálni botozó mesternek, de csak néha. Szereneséje van sok miszisznek, hogy nincs a zókontriba, mert sokszor kihuzná a lutrit. Igaz, hogy itt is kijár a misziszeknek a bot, de nem somfából.

A wartonyi bodi meg telefont kapott a miszisztül, hogy menygyen vele a sóba. Hát el is mentek oszt a miszter otthun maratt vigyázni a csirkékre, merhogy a miszternek is hasznát kell venni valamire.

Nevenapja vót a priesporti bodinak oszt mulatott cefetül. Még kártyázott is drinkszbe oszt hogy vesztett, hát sajnálta a pézit oszt elment a nagybotosokér, akik komának szólították a vendégeket. Mikor oszt megvasalva vitték őket, hát a cigányok mentek utánok oszt úgy huzták nekik a Rákóczi marsot. No, de azutég a györgy huszta el a nótájukat alaposan.

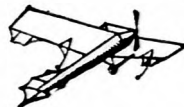
Gyászton citibe meg felmondott a esordás, mer aszondi, hogy sokba kerül neki a hévatal. Mer mikor a teheneket kihajti meg behajti, hát utközbe van egy horvát miszisz, akihez mindég be kell nézni egy kis ködmönlére. Így azutég ráfizet a hévatalra, merhogy most nagy foga van a ködmönlének.

A palmertonyi miszternek meg igen sok körtéje termett oszt hogy a bojszok rájártak, hát mérges vót a miszter. De még inkább azér, hogy egy görli is be szokott hozzá nézni, hát attul félt, hogy meglátik a bojszik. Eecér csak úgy ókontris parádéba kiment a miszter oszt el akarta zavarni a bojszokat, de a zegyik rászólt, hogy jobb lesz ha bemén, mer leverik a körtéjét. Hát így be is ballagott a miszter.

No, de nem szavazok mán többet, mer káposzta tiprás van, még pedig laco. A héten betapostam egy pár miszisznel a káposztát de ojjan órajtosan, hogy hóttuk napjáig megemegetik a misziszek. Osztt decó!

JÓ MAGYARSÁG

Kedves Pollák ur
Jövök magát értesíteni, hogy nem jövök
ahhoz, hogy eljőjtek magához. Kohn.

A DONGÓ DALOSKÖNYVÉBŐL

Októbernek első napján
Be kell rukkolni,
Megjűjják a trombitát,
El kell masérozni.
Semmi babám, semmi,
Így szokott az lenni:
Minden potyaolvasásnak
Vége szokott lenni.

Deres a jű, jakó lovam, ne egyél;
Inkább engem a babámhoz elvígyl.
Vigy el engem, édes lovam odáig,
Hol a magyar Dongóval nem potyázik.

“SAMU” TÁNCOL

NÉNIK ÉS BÁCSIK! Higyjék el, hogy nagyon bajos az élet. Már igazán nem tudom, hogy mit is tegyek, mert soha sincsenek velem meglegedve. A multkor is, hogy magamra maradtam, hát elővettem az édesapám kemény kalapját és elnézegettem. Gondoltam magamban, hogy ugyan miért is hordanak az emberek olyan bolond magas kalapot, mikor nincsen benne végig fej. Ugy spekuláltam, hogy sokkal szebb lenne az a kalap, ha egy kicsit ellapitanám. Bele is álltam a két lábammal és eljártam benne a kállai kettőst. Olyan szép lapos lett a kalap, akár csak egy palacsinta. Hát nem megharagudtak érte?! De hogy megharagudtak! Még akkor odaát a magyar bácsik meg se szavazták a derest, én máris rákerültem. Furcsák a nagy emberek, semmi se tetszik nekik.

De még az a jó, hogy Toledoból Lenkey Pali bácsi küldött őt beteget lóra, Lorainból meg a Czipa András bácsi két beteget, hogy azt mondja, legyen a Samunak is nadrágja. Így azután majd le tudom a kalap árát, mert máskép télen is szalma kalapba parádézhatna az édesapám, ami nem is lenne csoda, mert én is segíték neki, meg azután azok a bácsik is, akik ingyen szeretnek olvasni.

A képem azért nincs most itt, mert meg untam már az ülést; manapság már ártatlanul senki sem ül. Meg azután a kalapban való táncolás óta nem is szeretem az ülést. Hogy miért nem, azt találják ki a nénik és bácsik.

HONFITÁRS!

A szemölcsödről ismerjenek rád a robbanás után, ha ellopod a más Dongóját!

ROTH BANKHÁZAI

ERŐS
MINT A
SZIKLA

PÉNZKÜLDÉS HAJÓJEGYEK
KÖZJEGYZŐI IRODA
HAZAI JOGI ÜGYEK

PITTSBURGH STATE BANK

401-403 Jerome St. McKeesport, Pa.
Pittsburgh State Bank
506 Grant St., 507 5th Ave.
Pittsburgh, Pa.

KRÓNIKÁS ADOMÁK

SÁROSPATAKI szójárás szerint e szó *lecsaptam* annyit tesz mint hirtelen leirtam, lerapiáltam.

A Martinovics-féle összeesküvés idejében volt egy politikai Katekizmus, melynek látása is életébe kerülhetett az illetőknek.

A híres septemvir, Németh János vallatta a befogottakat. Ott ültek az asztalnál a szeptemvirek, köztük a sárospataki kollégium egykori növendéke, Bay is, ki akkoriban főkurátor vala.

Németh János kérde a vasban előtte álló rabot:

— Hát tiszteletes Fodor uram, látta a katekizmust?

Fodor egyeneslelkű ember volt, sohasem hazudott:

— Láttam és *le is csaptam* . . .

Bay értette e szót, a papot pedig szerette, azért hirtelen rámondta:

— Ugy-e a földre?

— Oda . . . válaszolá Fodor.

Németh János fölkel, a papot megölelte s rögtön szabad lábra helyezette.

A SVÁB ÖRÖME

Tisza gróf egyik békéltető beszéde után egy szabadelvű képviselő boldog arccal járt-kelt a folyosón. Vidáman füttyörészett és aprókat nevetett hozzá magában.

— Mi bajod van? Valami nagy öröm ért? — kérdezte tőle Telegdy József bihari honatya, akinek feltűnt elvtársa jókedve.

— Hát hogyne örvendének? — felelte a kérdezett. — Most már bizonyos, hogy hamarosan vége az obstrukciónak.

— Ahá! — mondotta Telegdy József, — most értelek. Te is úgy csinálsz, mint a házasodó sváb legény. A sváb a lakodalma napján alig birt a jókedvével. Folyton röhögött magában, ami végre feltűnt a lakodalmas népnek is. A násznagy végre is félrevonta az ipsét és bosszusan mondta:

— Miért röhögsz annyit, te mamlasz?

Mire a svábnak kiszélesedett az arca és derülten felelte:

— Hát előre örvendek a mai — éccakának!

AKI IDŐSEBB

Bánffy Dezső bárónak egy ismeretlen ember statisztikát küldött be, amelyben részletezte az ő és a Tisza István gróf kor-

mányzási bűneit. Az ismeretlen a különös statisztika mérlegét is megcsinálta és megállapította, hogy Bánffy kormányzását több bűn terheli, mint Tiszáét. A statisztikát Bánffy megmutatta a folyosón hiveinek és mosolyogva mondta:

— Hogy nekem több bűnöm van, mint Tiszának! Hiszen én tovább is voltam miniszterelnök mint Tisza.

Hallotta a Bánffy megjegyzését Vojnits István és fejszóvalva mondta:

— Eszembe jut a Bánffy szavairól az egyszeri két zsidó esete. Hosszu idő után találkoznak az utcán s az egyik azt mondja a másiknak:

— Ejnye, milyen piszkos vagy! Nem szoktál mosakodni.

— Dehogyan nem! — feleli a másik. — Hanem még te beszélsz? Hiszen te piszkosabb vagy, mint én!

— Jó, jó, de én tizenegy évvel vagyok idősebb, mint te!

DEÁK FERENC ÉS A NÉMET

A germanizálásról folyt a szóvita a folyosón, mire Eötvös Károly a következő epizódot beszélte el a Bachkorszakból:

A Bach-rendszer alatt egy előkelő német azt kérdezte Deák Ferentől:

— Hát ön lehetetlennek tartja, hogy Magyarország elnémetesedjék?

— Lehetetlenség éppen nincs benne! — válaszolt Deák.

— Hát akkor miért nem adják meg magukat?

— Uram, ha az orvos azt mondaná önnek, hogy élhet még egy darabig, de meghalhat ma is, mit tene ön?

— Élnék, amíg lehet!

— No, hát mi is megpróbáljuk mint magyarok élni mindaddig, amíg lehet.

A KOFFER

A szabadelvűpárt meg volt rémulve. A mamelukhad félt a Tisza gróf erőszakos terveitől, amelyeknek visszahatása esetleg az lehet, hogy magát a gárdát söpri el. A folyosón puhítani próbálták a hivei Tiszát, de a vezér hajthatatlan maradt.

— Mit akartok? — mondotta volna Tisza a kapacitálóknak. — Hiszen ha ezt a tervemet is földadnám, magamat vetköztetném le.

Erre a megjegyzésre mondotta el az ellenzéki folyosón Molnár Jenő, a szentesi követ a következő anekdotát:

— Budapestre jött egy szegény galíciai zsidó. Nagyon szegény volt az istenadta. Az egyetlen öltözet ruhája rajta lógott, csomag meg ilyesmi nem volt nála. Mikor a keleti pályaudvarról a kerepesi-ut felé igyekezett, megállítja egy mozgó árus. Ez a mozgó árus egészen külön speciere a budapesti pályaudvaroknak. Mindenféle eladásra szánt cikkeket hord magával s a vasuton érkezőkre, akikről észreveszi, hogy először járnak itt, rácsap, mint a héja.

— Tessék ezt, vagy azt venni

A jámbor idegen a meglepetés első percében rendszerint vásárol is egyet-mást. A szegény galíciai zsidó is egy ilyen mozgó árus fogta el:

— Vegye meg ezt a koffert!

— Minek az?

— Hogy beletegye a ruháját

— Mi? — retten fe la galíciai. — Megbolondult talán? Hát ruha nélkül járnak?

DADOGÓK KÖZÖTT

— Ho . . . hová mé . . . mégy?

— A nye . . . nyelv orvo . . . voshoz.

— Gye . . . gyere i . . . inkább az e . . . enyé . . . enyémhez, az enge . . . gem is e . . . egészen me . . . meggyó . . . gyi . . . gyított.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AGUST 24, 1912.

Of Dongó published semi-monthly at Detroit, Michigan for October 1920

State of Michigan, County of Wayne.
Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared George Kemény, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Publisher of the Dongó and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership management etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

Publisher George Kemény 276 25th St.
Editor George Kemény 276 25th St.
Managing Editor George Kemény 276 25th Street.

Business Managers none.
2. That the owner are: (Give names and addresses of individual owners, or, if a corporation, give its name and the names and addresses of stockholders owning or holding 1 per cent or more of the total amount of stock.) George Kemény, 276 25th St.
3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: None.

George Kemény

Sworn to and subscribed before me this 23rd day of September, 1920.

Martha V. Kemény

(My commission expires January 7th, 1924.)

HALÁL ELLEN

NINCS ORVOSSÁG — MONDJA A RÉGI PÉLDABESZÉD

Amelyik clevelandi magyar háznál a Halál kopogtatott, jusson eszükbe

THE JAKAB CO.

magyar temetésrendező és balzsamozó intézete, amely a legjobban berendezett a városban.

Betegszállító kocsik állnak rendelkezésre. Lakodalmaikra és keresztelőkre az legjobb gépkocsijait tartja.

8923 BUCKEYE ROAD

CLEVELAND, OHIO.

MINDKÉT TELEFON

VETERÁN PESTA

régi amerikás és Zöldfülü Marci

MARCINK, hát a zókontriba megszavalták a derest oszt ugyláccik, hogy nemsokára sok ember majcsak a hasán fog ott ülni egydarabig. Hát mondok még is csak lyó vót valamire e za kutyá nagy háboru, mer anékül nem gyüött vóna divatba a deres. Csak a za vigasztalás, hogy most mán a zurakat is deresre huzhatik, nem ugy mind régen, amikor a nemes ember püspökfalattyát nem vót szabad megkenni somfa zsirral.

Oszt hogy drága a ruha a zókontriba, hát nem a ruhára fogik ráhuzni a huszonötöket, de csak ugy mezitlábra, merha a ruha kiszakad, akkor balyos ujat venni, de ha a bőr kireped egy kicsinyt, hát az nem baly, merhogy a mondas szerint a zebcsont befor oszt ingyen is kinyó magátul a bőr, hát azon nincs mit sajnálni.

Tudom, hogy a zöreg Dongó a deresre kíváni a sok potyást meg hátralékost, de némejjikre rá is férne egy kis kenés, mer ami sok, az sok. Látom, hogy a zókontriba éhen halnak a pennarágók, hát a zitteni magyarok ugy gondóknak, hogy mér ne halhatnának éhen a zittenijek is. Hísz lám a za híres ájris kösségi főbíró mán maj két hónapja koplal, oszt még most se hótt meg, a koplalást is megszokí a zember, akárcsak a zecceri cigány a zakasztófát. Csak a száraságot nem lehet kibírni oszt a rézi gyekker még a zörök idvasségét is odaadná sok magyar. De hát inni muszáj, olvasni meg nem kell.

A jószívű székeleyekhez

SIRALMAS leveleket hoz a posta Magyarországról, ahol különösen az író mesteremberek vannak nagy szomorúságban. A szomoru levelek között valósággal kétségbeejtő Péterfy Tamás, jőnevű írónk, levele, amely így hangzik:

AMERIKAI TESVÉREM!

Budapesten 1920 év tavaszán Zempléni Árpád jeles magyar költő éhen halt. Ez a szomoru sors fenyeget engem is öt kiskoru gyermekemmel.

Harminc éve irok. Amerikában a magyar lapok sok munkámat közölték harminc év alatt. *Amerikából tisztelt díjat sohasem kaptam.* Most tisztelettel segélyt kérek, mert nagy a mi nyomorunk.

Emlékezetébe idézem néhány ismeretebb művemet: *"Messze-messze Rodostóba"* . . . bíres kuruc dal szövege. Péterfy bácsi: *"Székely mesék"*, *"Cigány mesék"*, *"Virág mesék"* című könyvei, a gyermek világ kedves olvasmányai.

"Petőji regék" a nép ajkán szálló regék gyűjteménye.

"Góbéságok" 2 kötet kacagtató székeley történetek.

Székeley regények, Versek, Gondolatok és még sok igaz gyöngye a lelkemnek.

Harminc esztendei szellemi munka után a Székelyföldről elszakítva, gyászos hazából, Magyarországból nyujtom segélyért kezem. Amerikai testvéreim talán megértik, hogy a legkeservebb irodalmi műfaj a kolduló levél.

Maradok székeley testvéri szeretettel:

PÉTERFY TAMÁS, író

Cím: Budapest, IX., Köztelek-u. 8.

Mindent elmond ez a siralmas levél. Nem is kellene hozzá sok magyarázat, de a viszonyokat nem ismerők kedvéért megjegyzem, hogy Péterfy Tamás székeley származása, szülei földművesek voltak s így nem igen számíthat kényes nagy urak támogatására. A Dongó más helyén közlök egypár dolgot Péterfy írásaiból, valamint közlöm a négy kis góbé Péterfy képét. A Dongó nem közölte soha Péterfy írásait ingyen, de azért nem nézheti a szomorúságát tétlenül. Elsősorban a jószívű székeleyekhez fordulok, hogy segítsék meg az éhenhalás előtt álló góbé családot. Ha valamelyik derék székeley hajlandó a gyűjtést megindítani, ugy szívesen segédkezem neki. Akik pedig esetleg a Dongóhoz küldenék a segítségre szánt adományukat, azt lehetőleg azon-

nal küldöm a nyomorban levő magyar írónak.

Szól pedig ez az írásom nemcsak a székeleyeknek, hanem minden magyarnak egyaránt. Igaz, hogy csaknem mindnyájunknak van valami segítségre váró atyánk-fia az óhazában, de azért még a kis góbéknak is juthat valamieske tőlünk.

Aki hátralékban van a Dongónál és október 15-ig beküldi hátralékát, annak tiz százaléka a Péterfy-család támogatására megy. De szeretném látni, hogy kiki valamieskét külön is küldjön ezeknek a boldogtalan kis góbéknak. Aki adományát egyenesen a nyomorúságban levő írónak akarja küldeni, az megtalálja címét a levél alatt.

Végezetül csak azt akarom még megjegyezni, hogy Zempléni Árpád, jőnevű költő, aki a fenti levél szerint éhen halt, annak idején a budapesti Washington-szobor leplezésekor az ünnepi óda-pályázatnál első díjat nyert költeményével.

Mindenesetre szomoru, hogy ilyenek történhetnek szegény szülőhazánkban. Igyekezzünk tehát, hogy tőlünk telhetőleg megakadályozzuk a magyar írók további éhenhalását. Legyünk jók, legyünk igazán emberek és mentjük meg egyelőre az ártatlan Péterfy-gyermekeket.

Kemény György.

ÉRTESÍTÉS

Fapp Dezső Károly ur a Dongó utazó képviselője, aki egész Amerikában meg van hatalmazva a betegek fölvetelére. Ajánljuk őt a magyarság jóindulatába.

MAGYAR TEMETKEZÉSI VÁLLALAT ÉS KOPORSÓ RAKTÁR

Temetéseket elvállal a legfényesebbtől a legegyszerűbbig a legjutányosabban

BICZÓ ÉS TÁRSA

2243 West Jefferson Avenue

DETROIT, MICH.

Telefon: Cedar 175

APRÓ TÁRGYALÁSOK

Írta: Tömörkény István

RÉGEBBI időkben cirksuzt adtak a népnek meg kenyeret. Ma kenyeret ugyan nem adnak, de cirksuz helyett nyilvános végtárgyalásokat adnak neki, amiken, ha ráér, elmulatozhat. Téli időben jó meleg is van a tárgyalószobákban és az kellemes szórakozás, a munkátlanság idején ott elüldögélni. Van, aki ott tanulja meg, hogy miként viselkedjék, ha majd ő kerül a sárga padra. (Igy képződnek a száraz-fiskálisok.) De legalkalmasabb hely mindannyia között a rendőrbíróság, ahol egy délelőtti százféle ügy leperreg. Apró bajok és panaszok, amely mind másmás és különbnél különb. Amazokban a nagy termekben csak a bűnök vannak, itt pedig valósággal a nép lelke ugrál egyik ügyről a másikra. Mert minden baját idehordja, még a lelkieket is. Kissé csodálatos, hogy ennyire beleszokott a rendőrségbe, pedig amugy nem szereti. A tanyák embere a város pusztázó lovas-katonáit zsarónak gunyolja, amely szavat a zsarolóból huzta össze rövidség okáért, hanem azért még a válópöreivel is a rendőrséghez megy, ahol legtöbbször összebékítik a duzzogó menyecskét a haragos férj-jel. Az ilyesminek kiegyesülése a neve. Színt-ugy idejön az elhagyott mostohafiu, ide jönnek a szegény kijátszott Lear királyok és szaladnak, futnak az ügyek egymásután, hatalmas sugarakat eresztve olykor apró emberek kisedel lelki világába, amely rendszerint láthatatlan és csak a szívek szomor-kodása közben kerül napfényre. Mig két-három papírszivart elszipákol az ember, akár egy egész népszínművet találhat. Bár a népszínműveket nem ilyen helyen keresik ma, hanem valamely pesti ház harmadik emeletén. (Attól félnek, hogy nem lennének eléggé eredetiek.)

Igy következnek:

KORMÁNYOS TÉVEDESE

Kormányos Pál asszonyostul lép a kapitány szobájába és két kézre fogván a kalapját, azt mondja:

— Egy kis sorom volna, ha möghallgatná.

— Mondja no.

— Nem ögyébb tudja, minthogy a mult hétön bent járt itt az asszony tanácsot kérni a bajba. Hogy a kis Hódi Imre csirkéje, tyukja, libája mind átjár a mi udvarunkba.

— Tudom, tudom, — szól a kapitány — én meg azt mondtam, hogy vissza lehet dobni a kerítésen.

Kormányos uram azt kérdezi:

— A csirkéket?

— Persze. Hát mit gondol kend?

Hallgat most egy darabig Kormányos és lassan ingatja a fejét.

— Ugy hát — mondja végül — itt van hát a tévedés.

— Micsoda tévedés?

— Merthogy — magyarázza nyugalmal az ember — ér a kis Hódi Imrét vettem át a kerítésön. Aztán most beadott a bírósághoz, mert olyan zökkenésformát esött.

— Hát ez már a kend baja.

— Tudom, uram, tudom — felel Kormányos Pál és végigsikálja kezével az asztalszélt — de ugy gondoltam, hogy a maga tanácsa szerint töszök . . .

— No már — fakad ki a kapitány — olyan bolond tanácsot csak nem adok senkinek.

— Baj — véli Kormányos Pál és távozik. Az asszonya lassan megy utána. Mégis csak a csirkét kellett volna átvetni a kerítésen, nem a kis Hódit. Bár hiszen tudta azt Kormányos Pál nagyon jól, de mielőtt ilyen pörfélében ügyvédhez menne az ember, előbb fölpróbálja a kapitányt.

A kapitány ugyanis ingyen méri az eszét, az ügyvéd pedig azonnal pénz iránt nyújtja panaszát.

— Látja kend — szól az asszony — mért bánt kend vele ojan kegyetlenül. Most itt a baj. Majd fizethet kend fiskalist, míg a Hódi doktorát, patikasörzt.

— Nono — felel csöndesen az ember — ha mindig patikasörzrel él, szívesen fizetöm . . .

Valami jó szomszédok lehetnek ezek.

A KÉTNEVŰ EMBER

A buzapiacon, ahogy adnak és vennék az emberek a kenyérnek valót, hirtelen ribillió támad. Nagycsizmás magyar akaszkodott össze a buzaszenzállal és torkon fogván, a feje bubját ütögeti. A vékony ügynök védekezne, de nem nagyon tud, mert a magyar a nyakánál fogva jó messzire eltasztja magától, a másik ökle pedig úgy jár föl-le a fején, mint a patak-malmok közüzo kalapácsa. Kiabál hát. A közönség nem igen szól bele a dologba, ugy gondolkozik, hogy alighanem ügyük van egymással. Nagysokára meglátja a esatát egy rendőr, odamegy és elveszi a magyartól a szenzált.

— Mit csinál kend? — rivall rá.

— Én? — mondja nyugodtan amaz, — körültaogattam ezt a cenzált.

— Miért, miért? — sir az ügynök.

— Miért? — kérdezi a rendőr.

— Elég, ha én tudom, hogy miért — felel a magyar. — De mög tudja a cenzál ur is.

Ugy látszik, hogy csakugyan tudja, mert odább megy s kissé kellemetlenül forgatja a nyakát a nyakravalóban.

— De nem ugy van ám az, — véli a rendőr — hogy itt kend piacot állit, mert ez nem járja. Kend se löhet a maga bírāja. Ha baja van, mőnjön a bírőhoz.

— Dehogy, — mondja rá, — dehogy. Nem ojan nagy ugy ez, hogy érdemős volna

a bírő fejit fájlalni vele. Most már el is van igazitva tökéletesen.

— Hanem hát majd a piaci botrányért bejelentöm kendet.

— No — szól a magyar — az löhet.

— Hogy hijják kendet.

— Engöm?

— Kendet.

— Ruzsay Mihájnak.

— Hogy ugy-e?

— Mondom, hogy Ruzsay Mihájnak . . . Ruzsay Miháj vagyok én.

A rendőr beírja a nevet a kiskönyvébe, de gondolkodva megáll.

— Nincs is olyan név a városban. Nem hiszöm biz én, hogy kendet annak hijják.

— Nem? — kérdezi Ruzsay Miháj.

— Nem ám.

— Hát akkor — mondja megint Ruzsay Miháj — kételkedjön benne.

A körülállók nevetik a dolgot, a rendőr megharagszik s viszi Mihájt a városházára. Miháj azonban ott is csak megmarad a mondott szava mellett.

— Kend, ugy látszik, tréfál velünk — szól rá a kapitány.

Mihály átáll a másik lábára s ugy felel: — Nem olyan világ van most.

— De pedig — int a kapitány — kendnél olyanforma van. Hanem addig nem mēn ám kend el innét, amig az igazi nevét be nem mondja.

— Hát — válaszol Mihály — lakhatok itt is. Van jussom hozzá, mert az én adómbul is vőttek néhány téglát ennek az háznak a falába.

Már akármilyen keserűen mondja is ezt Mihály, csak leviszik addig a börtönbe, amig az igaz neve ki nem derül. De nem sokáig van lent, alig pár óra hosszát, mert akad rendőr, aki ismeri. Az alsó soron lakik hatvankettő a házszám a neve pedig Virág Sándor. Jó magabíró gazda ez. Izenek is azonnal az őrmesternek, hogy eresze szabadon.

Mikor az őrmester visszaadja neki a pipáját, bicskáját s más zsebbevalóit, azt mondja:

— Ezt ugyan elkerülhetette volna kend, bátya.

— Hát hogy, — fakad ki Virág Sándor — ha befogják az embört akarata ellen?

— Hát minek tagadta el kend a nevét?

— Eltagadtam? — kérdi Virág Sándor.

— Persze, Ruzsay Mihálynak mondta magát, pedig Virág Sándor.

Virág Sándor bele rakja a zsebekbe a cőkőket és azt mondja:

— Hát aztán? *Hát a ruzsa nem virág?*

BIZONYÍTVÁNY

Bíró: Koricsákné, maga azt mondja, hogy 8 évig együtt élt ezzel az emberrel, tehát ő a férje magának?

Koricsákné: Igenis kérem.

Bíró: Van házassági bizonyítványa?

Koricsákné: Van kérem, három. Két fiu meg egy leány.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer.
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
4 hónapra	\$1.00
3 hónapra	\$2.00
Magyarországra egy évre	\$3.50

A DONGÓ CIME:

276 — 25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMÉNY.

Entered as second-class matter July 15th,
1916 at the Post Office at Detroit, Mich.,
under the Act, of March 3, 1897.

VIGYÁZÓ JÁNOS MEGFIGYELÉSEI

MEGSZAVAZTA a botbüntetési a magyar nemzetgyűlés és ezzel deresre került Magyarországon a civilizáció. Bármiként szeresse is hazáját az idegenben halygó magyar ember, mégis kiül arcára a szégyenpir, amikor így arculütik az emberi méltóságot a fölvilágosodásával dicsekvő huszadik században. Nagy helyesen mondta Giesswein Sándor, a nagyműveltségű és emberségesen gondolkodó magyar pap, hogy a bot nagyobb szégyen arra, aki adja, mint arra, aki állja.

Elhiszem én azt, hogy a nagy világkavarodásban felerődött a magyar nemzet muskátlis kertjében a dudva. Az is kétségtelen, hogy emberbőrbe bujt sakálok kegyetlenül visszaéltek a retentő helyzettel és mesés vagyono-

kat szereztek akkor, amikor a nemzet legjobbjai közül sokan éheztek, sőt éhen haltak. De a világ legnagyobb büne sem elég nagy ahhoz, hogy egy ezeresztendős nemzet ilyen módon idézze föl a barbár korszakot. Amelyik agárt bottal kell kergetni a nyul után, az az agár nem ér meg egy botot. Amely nemzet fiaiba bottal akarják beleverni a tisztességet, az erkölcsöt, az a nemzet elvesztette az önbecsülést.

Vigasztaló ebben a szomorú dologban az, hogy az igazán okosan, nemesen és emberségesen gondolkodók a botbüntetés ellen szavaztak. A deres csak a tulzók előtt kedves, míg a higadtabb vezetők és a becsületesen gondolkodó népmilliók undorral fordulnak el a dologtól. Jóravaló magyar gazdaember még a lovát sem ütlegeli, annál kevésbé szereti látni, ha embertársát botozzák. Az oláhokat elítéltük, hogy botozták a kezük ügyébe került magyarokat s még a nőket se kímélték. Most pedig a magyar nemzetgyűlés beteges agyú többsége megszavazza a botbüntetést férfiakra s nőkre egyaránt. Sőt tovább megy az oláhoknál és meztelenre vetkőzteti a deresre ítélt emberi lényt.

Arcpiritó dolgok ezek, mert hiszen a kulturájával dicsekvő Magyarország törvényhozóinak egy része nem is Balkánná sülyesztette Magyarországot, hanem a zulukafferekkel hozta egy színvonalra az emberi méltóságát megbecsülő, az embermivoltára büszke magyart. A Jézus mondása szerint "aki karddal támad, karddal vész el". Ez a mondás áll a botra is, mert akik bottal terjesztik az erkölcsöt és hazafiságot, azokat előbb vagy utóbb kibotozza a magyar ember józansága.

A magyarok százezrei kenyeret kérnek és adnak nekik botot. Egy jónevű magyar költő meghalt éhen, egy csomó pedig küzd az éhenhalással. Az üresfejű Mokány Bercik azonban nagyot sercintenek és a deresen akarják eszébe juttatni a magyarnak, hogy igazán "megbűnhődte már e nép a multat s jövődőt".

Amerikai magyarok! Szégyenkezzünk azok helyett is, akik nem szégyenkeztek így meggyalázni az emberben az embert. De ne ítéljük el a jó magyar népet és ne átkozzuk meg a magyar földet, amely nem tehet arról, hogy szörnyszülötteket is hozott a világra. Majd elmulik lassankint a vértivornya eszelős mámora és visszazökken rendes nyomba a sokat szenvedett magyar nép szekere.

A CIGÁNY KIVÁNSÁGA

— No, more, melyiket választod: akasztófát, vagy a derest?
— Jáj, kezset lábát csúkolom, tesszen inkább felakástani, de csak a — deresre.

JOBBAN TUDJA

A bucsuzó nagybácsi megcsókolja a kis Böskét.

A nagymama: No Böske, most briztot kapsz.

Böske: Óh, nem félet. A tisasszony sze tapott, mitor a papa medcótolta.

BOTOS KÖZMONDÁSOK

Botban van az igazság. (Eddig borban volt, de arra nem ad a zsidó.)

Nem az a legény, aki vágja, hanem aki állja a — botot.

Könnyebb a lánckereskedőt megbotozni, mint a sánta kutyát utólélni.

Jobb ma 25 bot, mint holnap ötven.

Aki téged lánccal, te üsd vissza bottal.

Két vége van a botnak, de csak az egyik számos.

Nyugtával dicsérd a botot.

PÉTERFY TAMÁSRÓL

Szinnyei József "Magyar írók élete és munkái" c. művének 88. füzetéből, 883-884 és 885. oldalon.

"Péterfy Tamás, az Országos Magyar Gadasági Egyesület tisztviselője, P. Dávid székely, unitárius vallású földmivelő és Demeter Juliánna fia, szül. 1871 március 22. Nagyajtán (Háromszék m.). Tizenkét gyermek közül a szülők a legnagyobbat, Gidát taníttatták. Tamást a hatodik gyereket iparosnak szánták és 12 éves korában boltos inasnak adták Baróthra. Szülőfalujában járt öt elemi osztályt, mint inas végezte Baróthon a gazdasági felső népiskola 3 osztályát. Mint segéd volt Parajdon, Fogarason. Utóbbi helyen a német és oláh nyelvet tanulta meg. Majd Székelykeresztur, Sepsiszentgyörgy, Torda, Marosujvár és Marosvásárhely voltak állomásai. Közben nyáron át utazott, bejárta Erdélyt, 1899. év tavaszán a marosvásárhelyi intelligencia,

mint író főszerkesztője a kereskedelmi és iparkamarai hivatalba. Azon évi júniusban Pestre jött és mesék, tárcák írásával kereste kenyerét: a Haller Luiza grófnőtől (Fehéregyháza) kapott segélyt szegény szüleinek küldte, kik akkor tönkrementek és azóta is segízte őket. Budapesten egy évig, mint kisegítő bejárta az Országos Magyar Gazdasági Egyesület szaklapjához, a "Köztelek"hez, ahol egy év után állandó alkalmazott, majd gyakornok, belmunkatárs és főmunkatárs lett, az egyesületnek pedig rendszerezett tisztviselője.

Közgazdasági munkáiért a Magyar Gazdaszövetség (1904) elismerő oklevéllel tüntette ki. Az erdélyi hatévi kóborlás alatt a székelyek, oláhok és cigányok között alapos néprajzi ismereteket szerzett; nász alkalmakkor rigmumondó vőfély volt és mint híres, jó táncost ismerték."

A kis kertészek. Péterfy Tamás gyermekei dolgoznak a kis göbék. "Csak négyen vagyunk itthon, mert Géza bátyánk elment lakatos inasnak Pestre. Péterfy Csaba, Piroska, Szabolcs és Gyöngyvér.

PATENT ICIG

törülmeszett kiszólásai

BODOPESTRE otosztó magát Munkács-ról o Smüle Goldstein de biléto nélkül. O kalóz oreság rojto csipett o Smület és o legkhüzelebbi stációnál pöspökfoloton rógtá. O Smüle djalog menthe o másik stációniq és megentelen jelölt edj vonatra. Megentelen oz o bizomos kalóz oreság bilentett üthet o folottván. Idj menthe oz vodj háromszor. O kalóz oreság megsukholt o dügot és meghkérdézett o Smület: "Mongyon sok, meddig fugja mégh mogo esztet fojtotni". Omire o Smüle sopán sak engyit mandatt: "Omeddig a pöspökfoloton kibirjo".

* Osz-posz! Errül oz eszibe gyotja nékhem o modjor deres, okhít o láncusoknak megsínálotk. O láncusok is odig fogják lánculni, omeddig tyokszemt nem kopják a pöspökfolottvokra.

Nodjon sok pëndzt sínálot o Möriz Plotfösz a nyölbürbül és kopott edj khotyabürt. O khotya bürhüz fájntos bársunbutort vásárolta o Plotfösz és tsok ódj porodicsumi khosztümbe ülthe magát o fájntos diványon. Rojto kopott üthet o Rójke és oszongyo: "Bisz da e mesüge, Möriz"? "Nü, modjorázto o Möriz, ho eccer vettem fájntos bársuny diványot, hát mi o khotyának élvedzekh o nodrágon khöröszül".

* Tidem-tádem! Modjor urszagbo is tsok ódj mezitlábro fogják pöfölöni o bothot. Mer ho már eccer megintelen begyötte o jönyörö deres, hát minek élvedzen o modjor o bothot o nodrághon khöröszül.

Dr. Harry W. Kohn

az egyedüli magyar fogorvos
Detroitban.

2260 West Jefferson Avenue
a Carry Street sarkán

BÁBÁS STUDIO

fényképezési műterem

2281 WEST JEFFERSON AVENUE
DETROIT, MICH.

DR. L. H. HERBERT

volt ezredorvos

2225 W. JEFFERSON AVENUE
Detroit, Mich.

ESETEK "NYUL GYŐZIBŐL"

A TRENTONI stórosnál petróleumot rendelt a farmon lakó koszcimer; de a stóros a nagy igyekezetben petróleum helyett ecetet öntött a kannába. A bodi a farmon megtöltötte a lámpást és olvasni akart. Mig a kanóban tartott a régi petróleumból, addig csak pislogott a lámpa, de mikor az ecetre került a sor, a bodi sötétben maradt. Srófolgatta a kanócot, meggyújtotta vagy ötvenszer, de csak nem égett. Végül is megszagolta a petróleumot és akkor jött rá, hogy a nóta szerint

"jaz bugaci csárdában
Ecet ég a lámpában"....

Dühös lett a bodi és azt mondta a stórosnak, hogy beperli, mert ecetet árul petróleum helyett. A stóros azt mondta a bodinak, hogy ne kiabájon, mert még belekerül a Dongóba s így el is hallgatott a bodi.

Soká mulatott a trentoni bodi a vendéglőben s mikor nagykesőn hazakerült, akkor már aludta az igazak álmát a miszisz. A miszter tele volt ugyan ködmönlével, de azért nagynehezen elvánszorgott az ágyhoz. Álmában a vendéglőben vot a miszter és feketét rendelt. A miszisz orrát gondolta a villamos csengő gombjának és azt nyomogatta hűségesen, közben pedig rendelkezett, hogy "kérek egy feketét!" A sok orr-tapogatásra felébredt végül a miszisz és a nagy feketézésre adott a miszternek olyan fekete levest, hogy annak elment a kedve a további csöngetéstől.

Roebingen "párdit" akartak tartani az egyik háznál s meg is fogadták arra a zenészeket Trentonból. Mikor azután eljött a nevezetes nap, a miszter kiment bibliázni az erdőbe, a miszisz pedig becsukta az ajtót és így nem tudtak bejutni a zenészek. Egydarabig dörömbözött a banda, de hogy nem nyílt ajtó, hát nagyszomorúan kullogtak a zenész urak hazafelé. Utközben meglátta őket egy jókedvű magyar és betessékelte magához. Kerülközött is hirtelenül olyan "párdi", hogy a végén senki se tudott hazamenni két lábon.

Whartonban nagy bál volt "léberde"-kor. Az egyik bodi szörnyen mutatni akarta, hogy ő milyen nagy legény s olyat ordított, hogy még a nagybögő is leesett ijedtében a pódiumról. Azután pedig olyan büszkén rázta a fejét a bodi, hogy ha nem állítja meg fejét a fal, úgy talán most fej nélkül parádézna.

APJA FIA

Apa (a fiához): Te csacsi, tudod mi az a csacsi?

Fiu: Igen, a számárnak a fia.

CSAK MAGYARUL

Belépőjegy 25c
A Magyar Haz Mükedvelő Kőr Szombat Szeptember 4-igkén
A Negyedik Évforduló Ünnepelet
Rendez 1921 South 9th Magyar Hárten
Kezdeté Este 8 Óraker Dané Regllig

Mit irnak az előfizetők?

Itt küldöm a betegeket, mert nem akarom potyán olvasni a Dongót. Igen kedvemre való tréfák vannak benne, hát továbbra is előfizetője maradok és megint fizetni fogok, ha lejár az idő, mert nem akarok a fára szaladni a bika elől.

Buffalo, N. Y. Egressy András.

Itt küldöm a 3 beteget, hogy az amerikai magyarság ereje nőjjön a szent igazságért. A Dongó a magyar emberek érdekeinek előmozdítója és ha minden magyar pártolná, akkor mindent keresztül tudna vinni.

Duquesne, Pa. Rembeczky István

A napokban lejárt az előfizetésem és itt küldöm a betegeket. Annyira megszoktam a Dongót, hogy nem tudnék nélküle lenni. Nem is értem, hogy olvashatják potyán anynyi sokan.

Racine, Wis. Néveri Dániel.

Itt küldök 3 beteget. Előfizetőt bajos itten szerezni, pedig a pénzükkel nagyon dicsekszenek a magyarok, s a ködmönéért még a fogukat is ki hagyják venni, de már egy Dongót nyolcan is olvasnak potyán. Hát ilyen errefelé a magyar virtust!

Lorado, W. Va. Mrs. A. Székely.

MAGYAR VIRTUS

Még ebben a savanyu ábrázatu világban is akadnak néha virtuos magyarok. Teszem az Toledoban LENKEY PÁL elsősorban is öt esztendőre szurja le a betegeket, azután pedig öt beteget küld a "Samu"-nak, hogy legyen annak is nadrágja. Hát vannak még virtuos magyarok, de kevesen Az a baj, hogy a legtöbbben még azt az egy-két beteget is szorongatják, amit pedig régen be kellett volna küldenök a Dongóhoz.

MAGYAROM!

Miért szorongatod a betegeket!?

Otthoni ügyeiben

forduljon egyenesen egy ügyvédhez Magyarországon, aki mindent és jól elintéz.

Akármilyen ügyében irjon erre a címre:

Dr. Adorján Gyula

ÜGYVÉD

PÁPA, VESZPRÉMMEGYE,

EUROPE.

HUNGARY

Irodám több év óta kezel amerikai magyar ügyeket, tehát meg van a kellő ismeret és tapasztalat.

HIREK "PENDELVÁNIÁBÓL"

A beteglátogatás. — Az öngyilkos.

LEECHBURGON beteg jelentett az egyik bodi s mivel egylethez tartozott, elment hozzá a beteglátogató felülvizsgálás végett. Vizsgálódtak is addig a ködmönléből, hogy egyszer csak elkezdtek vasalni az egymás gallérját. A miszisz erre előkapta a gyorsstülöt és mindkettőt megarkta alaposan. Az agyalás után repülőgépet csinált a beteglátogatóból, aki hirtelenül a kapujéljánál találta magát és azt kezdte gyomrozni nagydühösen. Erre azután sürgőnyt menesztettek a misziszéhez, hogy jöjjön érte, mert kicsavarja a kapujélja nyakát. A miszisz patrult menesztett érte és úgy vitték haza a beteglátogatót, akár csak a menyasszonyt. Utközben szörnyen dalolta, hogy "nem házasodok meg soha." Otthon azután elhuzta a nőját a miszisz.

Nagyon elkeseredett a leechburgi miszter és azt mondta, hogy nekimegy a "river"-nek. Úgy is tett, mintha belecsuszott volna a vízbe, mire a gyerekek elkezdtek ordítani s a miszisz beszaladt egy gereblyéért, hogy azzal majd kiráncigálja a misztert, aki közben becsuszott egy bokor alá és azt hitték, hogy belefult a vízbe. Kis idő múlva azonban csak szépen hazakullogott a holtak vélt miszter.

Valami nagyszerű szőlőprést talált föl a mult évben a leechburgi bodi és a világgért sem akarta elárulni az ő patentját. Ezidén újból hámozott szőlőre fáj a bodi foga. Vett is egypár lúdával a kenyeres zsidónál és végigjárta a házakat szőlőprést után, de sehol se kapott. Ekkor azután ki-tört a bodiból a méltatlanság és elárulta, hogy mégis csak az ő patentja a legjobb mert ő egy slipper jával a ház oldalához nyomja a szőlőt és így kényszeríti ki a szeszt a törkölyből.

Bethlehemben felöntöttek a bodik a "léberd" öröme a ködmönléből és akkor azután elhatározták, hogy egy kis labdarugást rendeznek a konvhában. Mivel azonban labda nem volt kéznél, előkapták a miszisz cipőjét és addig rugdalták, hogy végül mindkét oldala kirepedt. Mikor a miszisz megtudta a dolgot, előkapta a nyujtót és ő is lapdázni kezdett a bodik je-

jével. Azóta nem tanácsos a labdázást emlegetni a bodik előtt.

Palmertonban néger és mexicói munkásokat hozattak és elhelyezték őket egy kompánia házában. A ház rendben tartását egy bodira bízták, akinek policrukát csináltatták, hogy nagyobb legyen a tekintélye a négerek előtt. Büszke is volt a bodi a ruhára és megakarta mutatni a környékbeli ismerősöknek. Negyedmagával ki is rándult "otomobil"-on és szörnyen mutogatta az uniformist. Közben alaposan bedurranítottak úgy, hogy Bethlehemben már a törvény nevében kezdett beszélni a görliknél akik azonban nem ijedtek meg és kitessékelték a bodikat. Hazatérőben úgy rájött a virtus, hogy előkapta a nagy bolond pisztolyt és durrogatott vele. Az egyik golyó a "sófer" lába körül táncolt, de hogy a bodik szépen kérték, hát mégis csak hazavitte őket.

Leechburgon az egyik oláh bodi ingyen "rájdoi" kapott a motorbiciklin. Örült is neki szörnyen, de hogy az oláh teli volt a ködmönlé gázával, hát az egyik fordulónál úgy lerepült, hogy mind lejtött a máz a képes feléről.

GOND

— Bevettem a porokat a fejfájásom, pirulákat a májbajom és kapszulákat a szagatásaim ellen. Már most nem tudom, hogy miképp igazodik el ez a három medicina odámban, hogy mindegyik a megfelelő helyre jusson?

ÉRTESÍTÉS!

A Dongó címe 1921 január elsejéig marad a régi, vagyis 276 — 25th Street, Detroit, Mich. Az új számok csak január elsején lesznek használatban.

A BECSÜLETES CSEH

Juriga Nándor cseh képviselő beszédéből:

"Tudják meg polgártársaim, hogy csak egyetlen egy becsületes cseh van Csehszlovákia területén s ez az egy sem más, mint Nepomuki Szent János."

A DADA

Mama: Hallotta Lidi, mit mondtak Káposztáséknál?

Dada: Mit?

Mama: Azt mondták, hogy a Károlykám kövérsége nem állandó..... össze fog esni.

Dada (felháborodva): Össze fog esni? Meg fog pukkadni, kezit esokolom.

A "GÖRCS"

Pittsburghban a minap megalakult a "Göres asztaltársaság". Egyesek szerint a név nagyon találó, mert a közönség az asztaltársaság egy részének azt kívánja, hogy "fogja meg őket a görcs".

Nuga-Tone

MEGERŐSITI AZ IDEGEKET, KÍTISZTITJA A VÉRT,

erőssé tesz férfiakat és nőket

Az emberi szervezet mindenféle munkája elsősorban az idegrendszerrel függ. A Nuga-Tone gazdag foszforban és így elősegíti az idegeket, vastartalma pedig gyarapítja a vért. Nyolc különféle gyógyszer keverékéből áll, amelyek mindegyikét a legkiválóbb orvosok ajánlják.

A gyomor összes bajait, az emésztési zavarokat, a bántó főfájást, a máj betegségeit, a székszorulást, a nyelv fehérségét, a száj rossz szagát, a hányási ingert, a gyomorégést és a savanyu gyomort, a székszorulást és a gyomortól származó oldal-szorulásokat rendszeren nagyon rövid idő alatt megszünteti a Nuga-Tone nevű csodálatos gyógyszer. Ez a szer étvágyat ad, fölépíti a testet, jól fog utána aludni és úgy érzi magát, mintha újra született volna. A Nuga-Tone serkenti, táplálja és megerősíti az összes szerveket. Erősebbé, fiatalabbá teszi a férfiakat és szebbé a nőket. Ezren és ezren használják s dicsérik a Nuga-Tonet. Vágja ki ezt a hirt, vigye el a gyógyszertárba, vegyen egy üveg Nuga-Tone orvosságot és ha nincs vele tökéletesen megelégedve, vigye vissza a maradékot és kérje vissza a pénzt. Ha nem kaphatja meg a gyógyszertáránál, küldjön be nekünk egy dollárt s mi díjmentesen küldünk egy hónapra való orvosságot biztosíték mellett.

Druggist: You can get Nuga-Tone from your jobber or from the National Laboratory 539 So. Dearborn St., Chicago. Guaranteed. Retail price \$1.00.

Miegymás a derestről

MAGYARORSZÁGON az elvesztett megyék miatt kevesebb lett a főispán. Hogy az ispánság ki ne vesszen, azért hozták be a derest. A botbüntetés kiosztói lesznek majd a *botos ispánok*.

A magyar népnek sok a gondja. Azt mondják, hogy a gond megöszíti az embert. A törvényhozók gondoskodtak róla, hogy gond nélkül is *deres*-edjen a magyar.

Elsősorban az árdragítóknak szólna a botbüntetés. Csak az a nagy kérdés, hogy segít-e majd a milliók hasán az, hogy hason ül majd egypár lánckereskedő?

A magyarok még az istent is le akarják főzni. Az "isten ugyanis nem ver bottal", de a magyarok igen.

A megbotozott árdragítók és mások megalakíthatják a "botozottak egylet"-ét és kérhetik a magyar nemességet *botfalvi* előnévvel.

Az árdragító boltosoknál nem sok különbséget okoz majd a botozás. Előbb boltosok voltak, azután lesznek *botosok*. Az egész különbség csak egy hitvány betű.

Deresre kerül a hamis kártyás és nyög keservesen. Mikor azonban a *huszonkettőt* olvassák, mégis csak megszólal: — *juccs!*

A magyar bajai mégis csak kisebbednek. Eddig rájárt a rúd, ezután könnyebbég kedvéért, néha rájár a rúd mellé a — bot.

Ha nincs étvágya,
Ha nincs rendes széke,
Ha fáj a feje,
Ha rossz a gyomra, a világhírű

"SURE" PILULA

kikurálja.

50 CENT ÉS 25 CENT BOXJA.

Ha az ottani patikában vagy storeban nem kapja, küldjön be 25 vagy 50 centet bélyegben és akkor elküldjük címére.

THE ATLANTIC SUPPLY CO.
361 EAST FEDERAL STREET,
YOUNGSTOWN, OHIO.

GYALOG IS MEHET

Kohn Jakab (a lóvasuton): —
Konduktor, felülhetek még?

Konduktor: — Felülni ugyan nem lehet, de állva elfér a kocsin.

Kohn: Nü, állva én gyalog is mehetek! . . .

A felsőbb leányiskolából

Tanár: Mondja, Wertheimer kisasszony, mi a félmult alakja "öltözködik"-nek?

Kisasszony: (pirulva): **Pongyola.**

HONNAN TUDJÁK?

Egy sportkávéház törzsasztalához évek óta jár egy ismert pesti turflátogató, kiről mindenki tudja, hogy a lóversenyből él. Még pedig jól él ebből a "mesterségből", mert mindig van pénze és mindig kifogástalan eleganciával öltözködik.

A minap — az elegáns sportférfiu télen-nyáron, itthon és külföldön fogad — nagyon letörhett, mert nemesak szomorú arecal, de nagyon szomorú öltözékben is jelent meg a törzsasztalnál.

— Nagy baj történhetett veled! — mondja egy barátja, alig hogy belépett. — Letörtél, mi?

— Honnan tudod?

— A dresszéről látom, öregem!

— A dresszéről?

— Persze. "Piszkos barna, világos zsírfoltokkal! . . ."

AKI CIMET

változtat, legyen szíves régi és új címét egyszerre megírni.

LOGAN VÖLGYI MAGYAR BÁNYÁSZOK!

Azon örömteljes hírt adom tudokra, hogy ezentul gondom lesz a bányászok szutjára, most már mulathatnak vigan a dísznótóban, mert ha behozzák a VITÉZ GYULA pucolójába, nem marad ilek avagy guzs a bányászok szutjába. A bányászok pártfogását kéri

VITÉZ GYULA

SZABÓ, RUHAPUCOLÓ MŰINTÉZETE,
BOX 806. LOGAN, W. VA.

ISMERI ÖN A VERHOVAY SEGÉLY EGYLETET ?

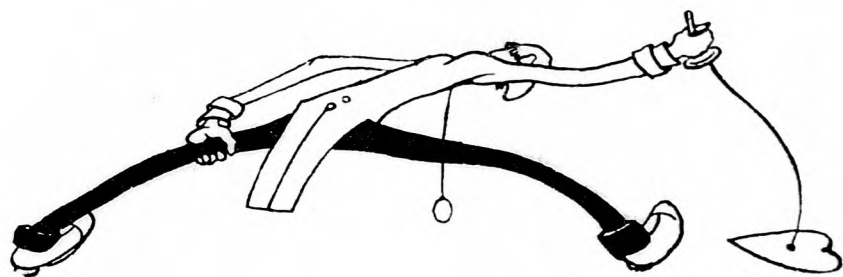
Ismerkedjék meg vele még ma. Hasznára lesz Önnek és családjának a szükség esetén. Keresse fel a helybeli fiók tisztviselőit, vagy tagjait, ők majd részletes felvilágosítást adnak Önnek.

Ha az Ön lakóhelyén nincsen fiókja a Verhovay Segély Egyletnek, kérjen felvilágosítást a központi titkári hivataltól ezen a címen:

SECRETARY

VERHOVAY AID ASSOCIATION

HAZLETON, PA.

BUDAPESTI HUMOR

RETTENETES pisztolypárbaj előkészületei dulták fel egy budapesti kávéház belbékéjét. A párbaj oka egy ugynevezett összeszólalkozás volt, "melynek folyamán mint nyári éjen a fülemilék a bokorban, akként esattogtak a pofonok, itt-ott botütésekkel fűszerezve. Az egyik ifju azért inzultálta a másikat, mivel lebeszélte őt "egy jó típről" s így tizenkétszeres kvótája veszett oda. Még aznap este tárgyaltak a segédek s megállapodtak a pisztolypárbajban. Az egyik segéd Gödöllőn lakik s az ő ajánlatára jegyzőkönyvbe vették, hogy a párbaj Gödöllőn lesz.

Másnap reggel meg is jelentek a segédek a keleti pályaudvaron, a felekkel együtt s jegyet váltottak.

Odalép a kasszához az egyik fél és így szól:

— Kérek elsőosztályu jegyet Gödöllőre, **oda-vissza**.

A másik fél gunyosan mosolyog. Elvégre nem mindennapi dolog, hogy pisztolypárbajra menő ember a legnagyobb lelki nyugalommal vált retourjegyet. Aztán odalép ő is a kasszához és jó hangosan, hogy a ellenfél is hallja, így szól:

— Kérek elsőosztályu jegyet Gödöllőre, **csak oda**.

Most a másik képped el. De szó nem esik a dolgról, kimennek, párbajoznak, több helyen átlukasztják a jó gödöllői levegőt, aztán kibékülnek és jönnek vissza, együtt. A vonaton megszólal az egyik:

— Magyarázza meg kérem . . . miért váltott ön oda-vissza jegyet? Oly biztosra vette, hogy visszajön és újra tippelhet a délutáni lövészmenetben

— Igen, — felel ez. — De ennél sokkal különösebb az, hogy ön

csak oda váltott. Hát olyan biztosra vette, hogy lelövöm?

A másik nyugodtan felel:

— Sőt ellenkezőleg. Azt vettem biztosra, hogy én lövöm le önt. És ez esetben miért adjak ki pénzt jegyre, mikor **kivehetem az önzsebéből az övét?**

—

A Rákóczi-uton mindig nagy a forgalom, de különösen élénk lövészmenet idején, amikor a gyalog, villamoson, fiakkereken és autón kitóduló publikum megsokszorozza.

Egy kávéház terraszáról nézte a Rákóczi-ut forgatagát, a nyüzsgő-forgó emberáradatot, egymás nyomában siető kocsiakat és villamosokat egy társaság. A társaság egyik tagja egy fiatal orvos, elkeseredetten kiáltott fel:

— Ez mégis csak borzasztó, hogy itt milyen a forgalom! Ördög vinné el az egész Lovaregyletet! Lehetetlen az utca egyik oldaláról átmenni a másikra életveszedelem nélkül. Ez sehol a világon nincs így! Ez ellen kéne valamit tenni!

A társaság másik tagja, egy ügyvéd, sietett neki ellentmondani:

— Na, na, nem olyan veszedelmes az állapot! Ha az ember vigyáz magára, a legnagyobb forgalomban sem történik semmi baja.

— Ugy? — replikázott az orvos. — Nem kívánom neked, hogy itt az utca közepén átmenj tiszter egymásután! Ép tagokkal nem kerülnél vissza!

— Nem-e — kapott a szón az ügyvéd. — Hát tudod mit? Én holnap délután 2 és 3 óra között, amikor a legnagyobb a forgalom, végigmegyek a Rákóczi-ut közepén, a kocsin a Muzeumkörutról a Központi pályaudvarig és nem lesz semmi bajom. Sőt: hajlandó vagyok közben regényt vagy ujságot olvasni és se jobbra,

se balra, se hátra nem nézek. Még se lesz semmi bajom. Akarsz fogadni?

— Hogyne! Erre kíváncsi vagyok. Mennyibe fogadjunk?

— Száz forintba! **Pári**, mint egy favoritnál.

— Áll!

A fogadást megkötötték és elhatározták, hogy az ügyvéd másnap délután két órakor teszi meg a vakmerő sétát, könyvvel a kezében. A társaság tagjai pedig a gyalogjáróról ellenőrzik.

Másnap délután háromnegyed kettőkor a társaság nyole tagja várakozott a Nemzeti Színház bérháza előtt a fogadó ügyvédre. Pontban két órakor megjelent az ügyvéd, de alig ismertek rá, amikor meglátták.

Az ügyvéd ugyanis — **rendőrhába volt öltöztetve . . .**

Kezében könyvvel elindult a Rákóczi-ut elejéről, lassu léptekkel az uttest közepén és minden konflis, fiakkere és magánfogot tiszteletteljesen kitért neki.

Meg is nyerte a fogadást.

A DETROITI MAGYAROK IGAZI TALÁLKOZÓ HELYE A BENEDEK JÓZSEF ÉTERME ÉS KÁVÉHÁZA

amely nyitva van nappal és éjjel.
Étele olyan izletes, hogy az ujjait is megnyalja utána a vendég. Tiszta szobák kaphatók jutányos áron.
1920 WEST JEFFERSON AVENUE

CEGUS TESTVÉREK

EGYEDÜLI MAGYAR
VASKERESKEDŐK DETROITBAN

Nálunk beszerezheti az összes konyhai edényeit, azonkívül mindenféle szereszámot, festékeket és bármiféle vasárut. Hazai kaszúk, kapák és ásók kaphatók.

2272 WEST JEFFERSON AVENUE
TELEFON: CEDAR 1184

NYOMTATVÁNY

MINDENFÉLE ALKALOMRA
MEGRENDELHETŐ A DONGÓ-
NÁL VIDÉKI MEGRENDELÉ-
SEKET GYORSAN ELINTÉ-
ZÜNK.

KÜLDJE BE RENDELÉSÉT
ERRE A CIMRE:

DONGÓ
276-25 STR., DETROIT, MICH.

VAK BOTTYÁN

Fönt a Hadak útján,
A magas ég boltján
Hős kurucok élén
Lovagol "vak Bottyán".
Félszemű, de látja
Az egész világot,
Mégis a legjobban
Kis Magyarországot.
"Ejnye, beste fia,
Mi történik ottan?!"
Kuruc unokákon
Hóhér botja koppan?!"
Hadak útját mérő,
Labancverő Bottyán
Könyező felhővé
Válik az ég boltján.

AZ IGAZI BOLDOGSÁG

Vendég (a pincérhez): Mondja csak, kik azok az urak a sarokban, akiknek olyna kicsapongó jövedvük van?

Pincér: Azok — kérem — bánatos számaözvegyek.

Szereti a lekvárt?

Ne, hát aki egy kis jó lekvárt akar főzni, az ne feledje, hogy lekvárnak való finom száraz szőlőt kaphat

PÉCSI JÁNOS

üzletében, ahol kocsiszámra van belőle.
12 Yale Avenue, Detroit, Mich.

AZ AMERIKAI DERES

Magyar földön újból behozták a derest és terjesztik az erkölcsöt bottal. Az amerikai magyarságnál régen megvan már a deres, amelyen jól végigverik a közönyösség botjával elsősorban azokat, akik becsületesen jót akarnak a magyar embernek. Az amerikai magyar újságok közül a közönyösség deresére kerültek legtöbbször azok az újságok, amelyek megforgatták a jó rézfokost és igyekeztek levérni a magyarokról a ragadozó farkasokat. Régi magyar közmondás szerint ugyan "jóért jót ne várj", de azért az amerikai magyarságban mégis csak megmozdulhatna már egyszer a belső kisbiró. Mert hiszen a becsületeség nem valami nagy érdem manapság, de a becsületesek mégis csak rászolgáltak volna egy párnyi támogatásra, amit a magyarság évtizedeken át leginkább azokra vesztegetett, akik a becsületre a régi bakanótával válaszoltak: "Sejhaj, a csizmámba kapának se huználak".

Vagy még mindig járja a régi jelszó: "Ej, ráérünk arra még"?!

A JÓSZIVŰ TEHÉN

Vevő: Aztán ad-e sok tejet a tehén?

Atyafi: Adna szegény, mert jó szive van, csakhogy most neki sincs.

CZIFRA GYULA

252 WEST END AVENUE
DETROIT, MICH.

Elsőrendű magyar férfi szabó. Készít mindenféle férfi ruhát és felöltőt. Elvállal javítást, tisztítást, átalakítást és vasalást. A Dongó előfizetőinek árengedményt ad.

THE PEOPLES STATE BANK

MEMBER FEDERAL RESERVE BANK
A FEDERAL RESERVE BANK TAGJA.

Alaptőke 2,500,000

Főlöslég \$4,000,000

Tartalék-alap több mint 125 millió dollár.

PÉNZT ELFOGAD BETÉTRE ÉS CHECK-SZÁMLÁRA.

Pénzküldés idegen országokba.

Delray-i fiók:

2200 WEST JEFFERSON AVENUE, DETROIT, MICH.

Takarékoskodjon vagy szolgáljon. Melyiket teszi ön? Ha mostan nem takarékoskodik, mindig szolgálni fog, mert soha sem fogja tudni megragadni a kínálkozó alkalmakat.

Kezdje meg a takarékoskodást most. A PEOPLES STATE BANK 19 fiókot tart fenn üzletfeleinek kényelmére.

TALÁNY

MI EZ?

25 A $\frac{DER}{S}$

A megfajtás díja: egy szép könyv.
A megfajtás beküldésének határideje:
1920 október 16.

A szeptember elseji számban közölt talány megfajtása:

VÉNUSZ

Helyes megfajtást küldtek be a következők:

Kormányos Józsefné, Nagy János, Kovács Péter, Kmetzky István, Belenszky Péter, Takács József.

A jutalmul kitűzött könyvet *Kmetzky István* (Cleveland) nyerte meg.

JÓRAVALÓ MAGYAROK

A múlt szám megjelenése óta a következő jóraivaló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Bazsó András Cleveland, Bencze János Newark, Tóth Gábor Buffalo, Takács István Chicago, Novák Elemér Alliance, Papp Dezső Károly Hazleton, Tolvay Lajos Canton, Tremblé István Akron, Varga M. J. South Bend, Magyar József Uledi, Agócs József Roebing, Hári Sándor Palmerton, Fekete József Erie, Papp Ferenc Trenton, Ónodi János Windber, Kovács József Cleveland, Szécskay György Pittsburgh, Naményi B. L. Buffalo, Varding József Alpha, Lukács Mihály Banresboro, Szathmáry József Trenton, Takács András Leeburg, Nagy Kálmán Bridgeport, Lengyel Péter New Haven, Boros Károly Elgin, Horváth József Phillipsburg, Bindics István Northampton, Pa.

Fogadják a Dongó köszönetét.

SZEMÉRMETES KISASSZONY

Igazgatónő (a felsőbb leányiskolában):
Ki volt Bismarck?

Bakfis: Nem merem kimondani.

Igazgatónő: Csak bátran.

Bakfis: Hát . . . Hát . . . férj-cellár.

DR. FARKAS GÉZA

5000 DOLLAR BIZTOSÍTEK

::: AZ ALLAMNÁL :::

Magyarországi és itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi tanács és hajójegy.

FORDULJON HOZZAM BIZALOMMAL
1958 Genesee Street Toledo, Ohio

Tel. Princeton 2584-R.

DR. MAJOROS JÁNOS

MAGYAR FOGORVOS

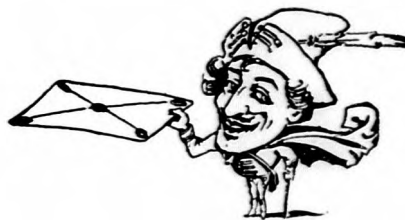
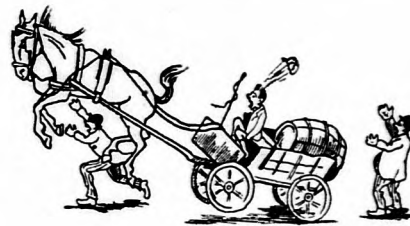
8820 Buckeye Road, Cleveland, Ohio

Rendelő órák: Hétköznap délelőtt 9-től este 8 óráig. — Vasárnap 2—5 óráig

MAJNER HISTÓRIÁK

WEIRTON-ban valami rosszmájú bodik erős ruhaszáritó kötéllal bekötötték a misziszre kívülről a szobaajtót úgy, hogy nem tudott kimenni a miszisz. Mikor a miszter hazament a munkából és bekötve találta az ajtót, szörnyen dühös lett. Hozzáfogott a kötél kibogozásához, de mikorra készen lett vele, úgy pőfögött, akár egy ócska Ford-gép. Mikor azután kinyitott az ajtó, a miszter a földhöz vágta kalapját mérgeiben és kizavarta a misziszt a házból. Szörnyen követelte, hogy ki kötötte be az ajtót, de a miszisz nem tudott rá megfelelni. Erre azután összehívta a miszter a bodikat egy kis ködmönlére és mulatozás közben egyszer csak elővette az öreg kalapácsot, kikapta egyik bodi fejéből a kalapot és ráfogta, hogy ő kötötte be az ajtót kötéllal. A bodi úgy megijedt az öreg kalapácsról, hogy kalap nélkül rohant egyenesen a nagybotosokhoz, akik rögtön komának szólították a kalapácsos misztert, akinek 27 dollárjába került a mulatság.

Alaposan beszedegetett az egyik weirtoni bodi a ködmönléből és mikor a miszisz az asztalra vitte a vacsorát, a bodi késsel akarta darabokra vágni a levest. A miszter beszólitotta a misziszt és azt mondta neki, hogy máskor vágja össze a levest a konyhában, nehogy a bodinak kelljen vele bajlódnia. Ezért azután nagyon megharagudott a bodi és mérgeiben mind megette a levest metélés nélkül. No, de volt is eredménye, mert másnap a bodi munkába se ment, hanem egész nap száritgatta a matrácot. De nem is tanácsos azóta a levest emlegetni a bodi előtt.

A DONGÓ POSTÁJA

T. A. A betegeket köszönettel vettük, a tréfákat kidongjuk.

Majner. Kivánsága szerint "befordítjuk" a Dongóba. Hát beteg nem lehetne onnan befordítani?

M. J. Muffol gondjaira bízunk.

B. J. Köszönettel vettük és kidongjuk.

T. M. Ebből is lesz valami. Nem haragszunk meg, ha szerez egy pár előfizetőt.

K. J. Igaz, hogy plajbászos irást küldött, de azért csak "megfogalmazzuk."

A. J. A betegekért köszönet, a históriák kidongódnak.

E. J. Erről a dologról szó volt az előző számban.

R. I. Bárcsak sokan így gondolkoznának és fizetnének.

T. M. Hát hiszen szépen megköszönjük a barátságot, de ezért nem dolgozik a nyomdász.

H. S. A betegek is jók voltak, a históriák se rosszak. Kérünk belőlük minél többet.

J. P. A küldött dologból lesz valami.

Newark. Hát hiszen Záró ur is rászolgált, hogy zárva legyen.

Hátralékosok. A földrengés rázza ki a betegeket azokból, akik nem hallgatnak a jó szóra.

A DONGÓ ÁRA

egy évre 3 beteg dollár. Cim 276 — 25th Street, Detroit, Mich.

ISMERI MARCIT?

No, már nem ilyen vagy olyan Marcit, hanem hát

SIEGEL MÁRTONT.

már mint a mi Marcinkat. Akár ismeri, akár nem, csak keresse föl és olcsón olyan finom ruhaneműt kap nála, hogy csoda!

2144-46 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

WEISS MÓR

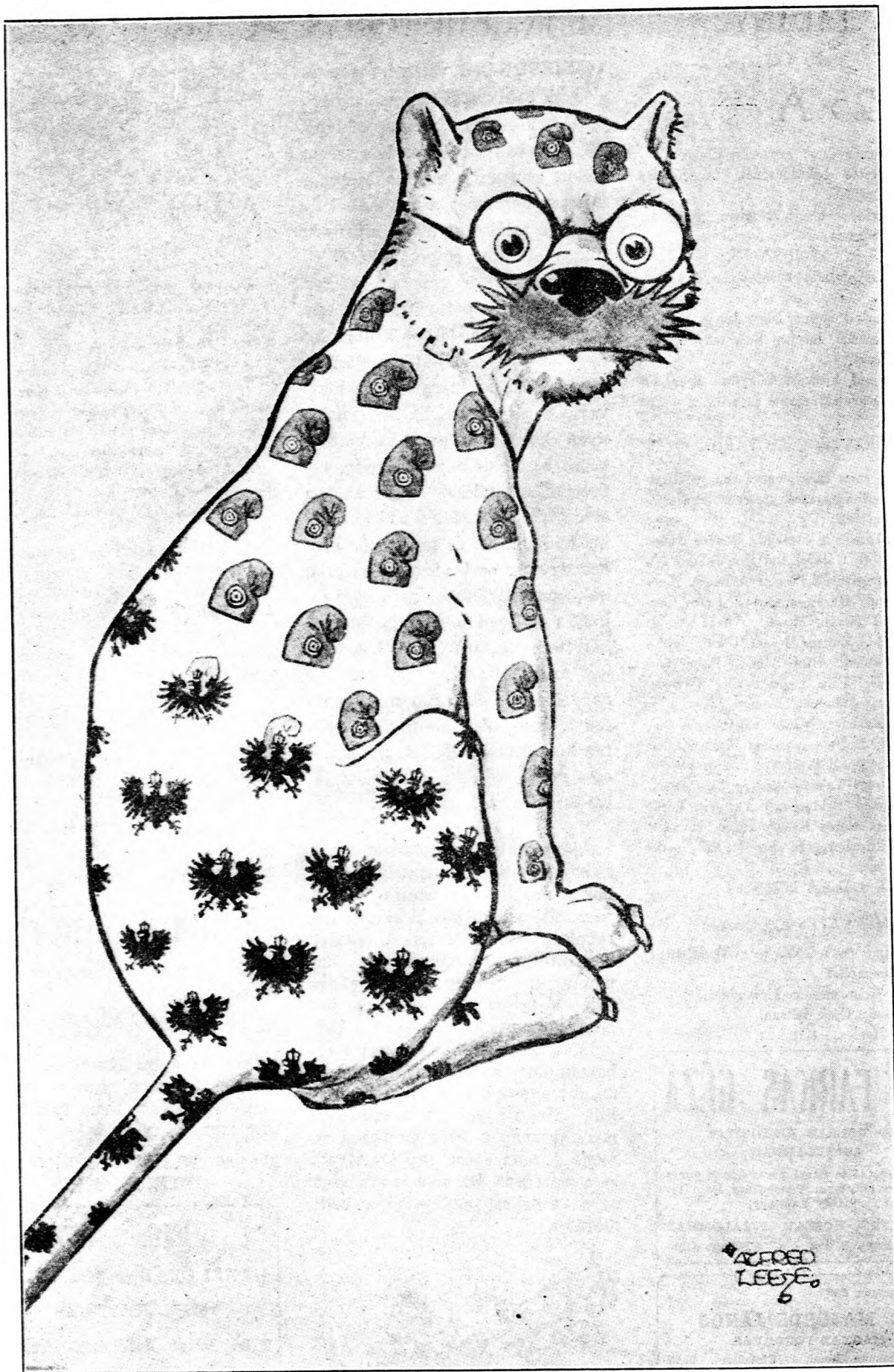
HAZAI ÓRÁS és ÉKSZERÉSZ

THE JEWELER

2204 West Jefferson Avenue

Detroit, Mich.

ELAD NAGYBAN ÉS KICSINYBEN

A francia tigris változtatni kezdi foltjait.

A londoni "World"-ből.